

İLKBAHARDA ARILAR

İlkbahar geldi. Güneş, karları eritti. Derelerde, ırmaklarda, nehirlerde sular kabardı. Ağaçlarda küçük küçük, yeşil yeşil yapraklar belirdi. Tomurcuklar gerilip şişti. Arılar, gözlerini ovuşturarak çevreye bakındılar. Elma ağacına doğru uçtular:

-Karnımız aç. Bize yiyecek var mı? Dediler. Elma ağacı:

-Ah ne yazık, dedi. Çok erken geldiniz. Çiçeklerim daha açılmadı.

Kiraz ağacına gidin. Belki onun çiçekleri açılmıştır. Arılar kiraz ağacının dallarına kondular.

-Sevgili kiraz ağacı, bize biraz yiyecek vermez misin? Kiraz ağacı:

-Haftaya gelerseniz size güzel bir ziyafet çekerim, dedi.

Arıcıklar halsiz kovanlarına dönerken menekşeleri gördüler. Bahçenin bir köşesinde ne güzel açmışlardı. Hemen oraya uçtular. Onların tatlı, kokulu ballarıyla karınlarını doyurdular. Umutlarını kaybetmeyip aramaya devam ettikleri için aradıklarını bulmuşlardı. Kovanlarına bol bol çiçek tozu taşıdılar.

Haydi soruları cevaplayalım.

İlkbahar gelince güneş ne yaptı?

İlkbahar gelince ağaçlarda hangi değişiklikler oldu?

Arılar nereye doğru uçtular?

Arılar ağaçlarda neden istediklerini alamadı?

Bizler bu öyküden kendimize nasıl bir ders çıkarmalıyız?

